

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 24-667/A/A

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 28 oktober 2024
in de zaak 24-667/A/A

naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam (hierna: de deken) van 10 september 2024 met kenmerk 2296230/JS/BF, digitaal door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

1.1 Klaagster heeft een conflict met haar ex-man (hierna: de man) en zij heeft verweerder hierin om bijstand verzocht.

1.2 Op 26 mei 2023 heeft verweerder klaagster een e-mail gestuurd met daarin, voor zover relevant:

“U hebt mij gevraagd u bij te staan terzake een conflict dat speelt tussen u en [de man] (...). Gisteren hebben wij op mijn kantoor uitgebreid besproken wat er speelt. (...). Daarnaast bespraken we de strafrechtelijke kant van uw conflict. (...) Van uw zaak heb ik een dossier aangemaakt en ik heb een aantal stukken van u onder mij. (...). Hierbij bevestig ik dat ik uw opdracht aanneem onder de hierna genoemde tarieven en voorwaarden. (...) Voor het verrichten van de rechtsbijstand, hanteer ik een tarief van EUR 180,- per uur exclusief de wettelijk verschuldigde BTW. (...). Ik heb u gezegd dat ik gewoon ben te werken met een voorschotfactuur, maar in dit geval zal ik u een (eerste) factuur sturen voor het intakegesprek dat twee uren heeft geduurd en waarop ik een half uur kennismaking in mindering zal brengen.(...)”.

1.3 Op 26 mei 2023 heeft verweerder klaagster een declaratie van € 326,70 (1,5 uur x € 180,- plus BTW) gestuurd. In de urenspecificatie staat dat de 1,5 uur ziet op “bespreking met cliënt”.

1.4 Op 5 juli 2023 heeft klaagster een vonnis van de kantonrechter van de rechtbank Midden-Nederland, locatie Almere (hierna: de rechtbank) d.d. 28 juni 2023 aan verweerder gestuurd.

1.5 Op 10 juli 2023 heeft verweerder aan klagster een e-mailbericht gestuurd met daarin een reactie op het vonnis en de mededeling dat tegen het vonnis drie maanden hoger beroep open staat.

1.6 Op 21 augustus 2023 hebben klagster en verweerder een bespreking met elkaar gehad op het kantoor van verweerder. Tijdens deze bespreking werd duidelijk dat klagster stukken naar het voormalig kantooradres van verweerder (gelegen aan het Rapenburg in Leiden) had verstuurd.

1.7 Op 8 september 2023 om 11:16 uur heeft klagster aan verweerder een e-mailbericht gestuurd met daarin, voor zover relevant:

“(…) Omdat maandag 11 september de derde week ingaat zou ik graag willen vernemen hoe we er nu voorstaan. Dit ook vanwege het tijdig instellen van het hoger beroep.”

1.8 Dezelfde dag om 11:35 uur heeft verweerder klagster een e-mail gestuurd, met daarin, voor zover relevant:

“Voor het instellen van hoger beroep – en de beoordeling of het zinvol is – dient het gehele procesdossier op orde te zijn. (…) De uitgebrachte dagvaarding is niet in mijn bezit, en bij het exemplaar dat ik wel heb, is het mij niet duidelijk welke producties daarbij zijn ingeleverd. (…) Voorts ben ik nu weer langs gegaan bij de Rapenburg en inmiddels gebeld dat er daar 1 envelop zou liggen, ik zal die nog ophalen. Kunt u mij berichten of ik daarin het procesdossier zoals hierboven vermeld en mogelijk door het gerechtshof verlangd zich daarin bevindt?”

1.9 Op 18 september 2023 heeft verweerder klagster een e-mail gestuurd met daarin, voor zover relevant:

“U was hier zojuist op mijn kantoor op het gehele dossier op te halen. U toonde mij tevens een envelop met stukken die u eerder naar de Rapenburg 31 hebt gestuurd en daar eerder vandaag zei te hebben opgehaald. Bij ons eerste gesprek hier op de Brouwersgracht had ik u per abuis een oud kaartje had gestuurd met ons oude kantooradres, waardoor de envelop naar het verkeerde adres was gestuurd. Tijdens ons gesprek op maandag 21 augustus 2023 kwam dat aan het licht. U bent bij gebreke van de stukken toen onverrichterzake weer naar huis gegaan. Ik had immers nog geen kennis genomen van de inhoud van die stukken. Naar aanleiding daarvan ben ik diezelfde week op weg naar huis naar de Rapenburg gefietst maar trof niemand thuis. Wij hebben daar op 22 en 23 augustus 2023 nog over gecorrespondeerd. Ik heb toen een brief in de brievenbus van de Rapenburg achtergelaten. Tijdens ons gesprek van maandag 28 augustus 2023 zei u mij dat u een over het origineel beschikte van de twee enveloppen die naar de Rapenburg zouden zijn gestuurd. Eén stapel met betrekking tot het civielrechtelijke gedeelte en één stapel met betrekking tot het strafrechtelijke gedeelte. Deze hebt u bij mij achter gelaten. Wij hebben toen twee uur lang inhoudelijk over uw zaak gesproken, waarbij ik u meerdere keren heb gezegd dat ik u een negatief advies geef met betrekking tot de kansen (mede in relatie tot de kosten) in hoger beroep.

Naar aanleiding van de brief die ik heb achtergelaten op de Rapenburg ben ik gebeld door de bewoner (...), die mij vertelde dat er één envelop was aangekomen maar dat de envelop wel beschadigd was om de kat deze had “aangekrabt”. In eerste instantie zou ik diezelfde middag nog de envelop ophalen maar dat lukte toch niet wegens andere werkzaamheden in combinatie met het ophalen van mijn kind. Daarna ben ik op woensdag 6 september 2023 nogmaals daar aan de deur geweest maar trof niemand thuis.

Aan u had ik inmiddels gevraagd mij de originele dagvaarding in eerste aanleg te doen toekomen, welke u mij per post in een envelop hebt toegezonden, waarbij ik in

de veronderstelling verkeerde ik in origineel over dezelfde stukken beschikte als die u ook naar de Rapenburg had gestuurd. Deze dagvaarding bleek voor een groot gedeelte een niet ingevuld model en is dus niet de uitgebrachte dagvaarding en er zaten ook geen producties bij. Uit het dossier werd mij ook niet duidelijk welke producties bij de originele dagvaarding aan de rechtbank zijn overgelegd, bij gebreke aan een productielijst. Daarna heb ik nog gekeken of ik de stukken die in mijn bezit waren zou kunnen herleiden tot een deugdelijk procesdossier, hetgeen mij niet lukte en wat ik u ook geschreven heb in mijn email van 8 september 2023.

Vandaag op mijn kantoor heb ik u gezegd dat ik vind dat wij niet tot een goed samenwerking komen en u hebt mij uw teleurstelling in mij en ons kantoor kenbaar gemaakt. Dat is spijtig want ik denk dat wij daar allebei met goede moed aan zijn begonnen. Het verkeerde adres vertroebelt de zaak in mijn ogen enigszins. Het spijt mij werkelijk dat ik u een verkeerd kaartje heb meegegeven. Dat kan ik helaas niet herstellen. Dat was mijn fout, waarvoor ik u mijn verontschuldigingen aan heb geboden en nogmaals aanbiedt. Na de vaststelling van het missende dossier zijn er door u en mij pogingen ondernomen om de envelop boven water te krijgen met meer of minder succes. Ik was op uw woord echter wel in de veronderstelling dat ik over dezelfde stukken in origineel beschikte. Overigens vind ik het wel fair ook vast te stellen dat u die stukken wel naar de Rapenburg gestuurd nadat u mijn kantoor op de Brouwersgracht al een keer had bezocht. (...). Na vandaag kan ik niet anders vaststellen dan dat het onderlinge vertrouwen dat benodigd is in de verhouding advocaat-cliënt tussen ons is komen te ontvallen. Dat gebrek aan vertrouwen is wellicht uwerzijds maar ook mijnerzijds een reden om de overeenkomst van opdracht tussen ons te verbreken. (...)

Los van onze vertrouwensbreuk acht ik het tot mijn taak met u mee te denken, voor zover u dat op prijs stelt, over het eventueel sauveren van de termijn door het laten uitbrengen van een dagvaarding in hoger beroep op nader aan te voeren gronden. U kunt dat zelf de termijn kiezen waartegen u wilt dagvaarding bij de rechtbank, zodat het u tijd geeft verder na te denken of advies te vragen over de vraag of een hoger beroepsprocedure zinvol is. Ik wil daar graag in meedenken mar dat moet u dan wel zo spoedig mogelijk laten weten. Ik bericht u daarbij wel op voorhand dat ik niet meer bereid ben de zaak inhoudelijk voor u in hoger beroep te behandelen. (...)

Ten laatste bericht ik u dat ik in totaal 7,3 uren aan uw zaak besteedde waarvan ik er tot nu toe 6,8 als declarabel heb genoteerd. Het gesprek van 21 augustus 2023 heb ik in het geheel niet genoteerd. De tijd die ik vandaag aan de zaak heb besteed, heb ik ook niet genoteerd. Wat mij betreft kan er ook nog een uur correctie plaatsvinden met betrekking tot de uren die extra zijn besteed naar aanleiding van de verkeerd opgegeven adres.”

1.10 In een urenoverzicht heeft verweerder de werkzaamheden voor klagster opgenomen over de periode vanaf 26 mei 2023 tot en met 15 september 2023.

1.11 Op 14 oktober 2023 heeft klagster verweerder een brief gestuurd met daarin, voor zover relevant:

“Met dit schrijven wil ik u op de hoogte stellen van mijn beslissing en overgaan tot afhandeling van mijn dossier, Op advies van mijn Psycholoog heb ik contact met u gezocht voor de eventuele procedure met [de man]. Beide weten dat dit niet naar behoren is verlopen. Na het oriënterend gesprek heb ik u direct 2 enveloppes toegezonden met daarin stukken van de feiten alsmede enkele bewijsstukken. Tijdens ons eerste onderhoud heeft u aangegeven niets te hebben ontvangen. Daarop heb ik u uw visitekaartje laten zien welke aan mij tijdens het oriënterend gesprek was overhandigd en waarnaar ik de stukken had gestuurd. U heeft toegegeven dat deze

gegevens niet correct waren. U heeft aangegeven contact te zoeken en de enveloppen af te halen bij uw oude kantooradres. Helaas is ook dit niet verlopen zoals was toegezegd en heb ik zelf ter plekke nog een enveloppe op mogen halen. Ook op de door mij gestuurde mails heeft u geen enkele reactie gegeven en ben ik diverse keren voor niets naar Amsterdam afgereisd. Het hele proces was voor mij al zeer emotioneel en de hele gang van zaken bij u heeft geen goed gedaan. Mede hierdoor heb ik geen hoger beroep in kunnen stellen als ook de strafrechtelijke zaak gelaten voor wat het was. Na overleg met o.a. mijn psycholoog volg ik haar advies op en verzoek u vriendelijk om het door mij betaalde bedrag van € 326,70 terug te storten op mijn rekening voor niet geleverde diensten én de hele gang van zaken welke niet correct is geweest.”

1.12 Verweerder heeft in een e-mailbericht van 1 november 2023 op het voorgaande bericht gereageerd met, voor zover relevant:

“(…) Op 18 september 2023 (tien dagen voor afloop van de beroepstermijn) heb ik u uitgebreid mijn standpunt ter zake bericht en u medegedeeld dat als u de mogelijkheid van hoger beroep open zou willen houden, ik u daarbij ondanks de vertrouwensbreuk behulpzaam zou willen zijn mits u mij dat tijdig zou berichten. Ik heb tot uw brief van 14 oktober 2023 (na afloop van de beroepstermijn) niet van u noch een andere advocaat iets mogen vernemen. De beslissing niet in hoger beroep te gaan, komt daarbij geheel voor uw rekening. (...)Ik zie geen aanleiding te voldoen aan uw verzoek om een bedrag ter hoogte van het eerste factuur van voor anderhalf uur aan u terug te betalen. Ik breng u in herinnering dat de eerste drie uren al aan u zaak besteed waren nog voor dat een vonnis in eerste aanleg is afgegeven.(…) Uw brief heb ik besproken in ons kantooroverleg. Daarin is besloten dat ons kantoor u, hoewel daar strikt genomen niet toe gehouden, de overige uren uit coulance-overwegingen niet in rekening zal brengen. (...)”

1.13 Op 14 januari 2024 heeft klagster bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klagster verwijt verweerder klachtwaardig te hebben gehandeld door:

- a) een declaratie van EUR 326,70 voor een oriënterend gesprek te hebben verzonden, terwijl dit een gratis gesprek was. Verweerder heeft na de mededeling van klagster dat zij géén gebruik wilde maken van zijn diensten, een opdrachtbevestiging toegezonden welke niet van toepassing was en die klagster niet heeft ondertekend;
- b) klagster zelf een dossier te laten ophalen, waardoor klagster reiskosten heeft moeten maken, omdat verweerder een oud visitekaartje had meegegeven met een adres van zijn kantoor dat niet meer juist was.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

4.1 De tuchtrechter toetst de kwaliteit van de dienstverlening door de eigen advocaat in volle omvang. Daarbij wordt rekening gehouden met de vrijheid die de advocaat heeft bij de manier waarop hij een zaak behandelt en met de keuzes waarvoor hij bij de behandeling kan komen te staan. De vrijheid die de advocaat

daarbij heeft is niet onbeperkt. Deze vrijheid wordt begrensd door de eisen die aan de advocaat als opdrachtnemer in de uitvoering van die opdracht mogen worden gesteld. Volgens deze eisen dient zijn werk te voldoen aan de binnen de beroepsgroep geldende professionele standaard. Die professionele standaard veronderstelt een handelen met de zorgvuldigheid die van een redelijk bekwame en redelijk handelende advocaat in de gegeven omstandigheden mag worden verwacht.

4.2 Bij de beoordeling van een tegen een advocaat ingediende klacht dient de tuchtrechter het aan de advocaat verweten handelen of nalaten te toetsen aan de in artikel 46 Advocatenwet omschreven normen. Bij deze toetsing is de tuchtrechter niet gebonden aan de gedragsregels, maar die regels kunnen, gezien het open karakter van de wettelijke normen, daarbij van belang zijn. Of het niet naleven van een bepaalde gedragsregel ook tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen oplevert, hangt af van de feitelijke omstandigheden en wordt door de tuchtrechter per geval beoordeeld.

Klachtonderdeel a)

4.3 De voorzitter stelt vast dat klaagster en verweerder op 25 mei 2023 een intakegesprek met elkaar hebben gevoerd. Op 26 mei 2023 heeft verweerder een opdrachtbevestiging en een factuur aan klaagster gestuurd. In de opdrachtbevestiging staat dat verweerder een eerste factuur aan klaagster zou sturen voor het intakegesprek, dat, blijkens de inhoud van de opdrachtbevestiging, twee uur had geduurd en waarop verweerder een half uur kennismaking in mindering zou brengen. Zoals verweerder genoegzaam heeft aangevoerd en zoals ook uit het voorgaande blijkt, heeft verweerder de opdrachtbevestiging direct daags na het intakegesprek aan klaagster gestuurd en dus niet, zoals klaagster stelt, pas nadat klaagster de opdracht had opgezegd. In een reactie op het bericht van klaagster van 14 oktober 2023 heeft verweerder op 1 november 2023 enkel aan klaagster bericht dat hij geen aanleiding zag om de op 26 mei 2023 verstuurd factuur terug te betalen. De stelling van klaagster dat er tussen klaagster en verweerder (mondeling) zou zijn afgesproken dat het eerste gesprek gratis was, wordt door haar niet nader onderbouwd en door verweerder onder verwijzing naar de opdrachtbevestiging uitdrukkelijk betwist. Het bestaan van de door klaagster gestelde afspraak is de voorzitter ook overigens niet gebleken.

4.4 De voorzitter komt op grond van het voorgaande tot de slotsom dat verweerder ten aanzien van klachtonderdeel a) tuchtrechtelijk niets kan worden verweten. Dit klachtonderdeel is daarom kennelijk ongegrond.

Klachtonderdeel b)

4.5 Klaagster verwijt verweerder dat zij, als gevolg van het verstrekken van een verouderd visitekaartje (waarop het voormalig kantooradres van verweerder stond vermeld) enveloppen met processtukken naar een onjuist adres heeft gestuurd waardoor deze stukken onvindbaar waren. Klaagster heeft deze stukken uiteindelijk zelf weer moeten ophalen en hiervoor heeft zij reiskosten moeten maken.

4.6 Verweerder erkent dat hij bij het intakegesprek met klaagster per ongeluk een oud visitekaartje, met daarop zijn voormalig kantooradres aan het Rapenburg, heeft verstrekt. Hierdoor zijn de door klaagster verstuurd stukken niet op het juiste kantooradres afgeleverd. Toen klaagster en verweerder hier tijdens de bespreking van 21 augustus 2023 achter kwamen, is er blijkens de in het feitenrelaas genoemde correspondentie door zowel verweerder als klaagster geprobeerd om de stukken alsnog op te halen. Of alle stukken uiteindelijk weer bij verweerder terecht zijn gekomen, blijft onduidelijk. Zoals verweerder in zijn e-mailbericht van 18 september 2023 aan klaagster schrijft, verkeerde verweerder na het gesprek van 28 augustus 2023 (en het hierna door klaagster toezenden van de originele dagvaarding) in de

veronderstelling dat klaagster hem de ontbrekende enveloppen alsnog had verstrekt. In het gesprek van 18 september 2023 toonde klaagster echter een envelop aan verweerder waarvan zij zei dat zij deze eerder die dag alsnog bij het Rapenburg had opgehaald. Wat hier ook van zij, het staat vast dat verweerder zich op 18 september 2023 voor zijn handelen met betrekking tot het verstrekken van een oud visitekaartje heeft verontschuldigd bij klaagster. Daarnaast heeft verweerder in het bericht van 18 september 2023 aan klaagster laten weten dat hij de in het kader van het hoger beroep gewerkte uren uit coulanceoverweging niet bij haar in rekening zou brengen.

4.7 Voor zover klaagster verweerder verwijt dat zij als gevolg van het handelen door verweerder geen hoger beroep heeft kunnen instellen, stelt de voorzitter vast dat verweerder klaagster reeds op 8 juli 2023 had ingelicht over de geldende beroepstermijn van drie maanden. Hierna heeft verweerder klaagster er in zijn bericht van 8 september 2023 op gewezen dat voor het instellen van hoger beroep het dossier op orde moest zijn. Vervolgens heeft verweerder aan klaagster in zijn bericht van 18 september 2023 (tien dagen voor afloop van de hoger beroepstermijn) meegedeeld dat hij haar (ondanks de vertrouwensbreuk), desgewenst nog zou willen helpen bij het instellen van hoger beroep, mits zij dat tijdig aan verweerder zou laten weten. Klaagster is niet op dit aanbod ingegaan. Dat klaagster ervoor heeft gekozen om niet in hoger beroep te gaan, komt dan ook voor haar rekening en dit valt verweerder niet te verwijten.

4.8 Nu niet is gebleken dat verweerder bewust een onjuist kantooradres aan klaagster heeft verstrekt en hij hiervoor zijn excuses en een financiële compensatie aan klaagster heeft aangeboden, terwijl verder niet is gebleken dat klaagster door het handelen van verweerder in haar belangen is geschaad, is de voorzitter van oordeel dat klachtonderdeel b) kennelijk van onvoldoende gewicht is om tuchtrechtelijk verwijtbaar te zijn.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

klachtonderdeel a), met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk ongegrond
klachtonderdeel b), met toepassing van artikel 46j Advocatenwet, kennelijk van onvoldoende gewicht.

Aldus beslist door mr. J.J. Roos, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. E.E. Wouters als griffier en uitgesproken in het openbaar op 28 oktober 2024.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 28 oktober 2024